

MÜSLÜMANLIĞINIZIN TAMAMI ZEKÂTI ÖDEMEKLEDİR

el-Hamdü lillâhi Rabbi'l-âlemîn. es-Salâtu ve's-selâmu alâ seyyidînâ Muhammedin ve âlihî ve sahbihî ecmaîn. Ve mentebiahû bi-ihsânin ilâ yevmi'd-dîn.

Emmâ ba'd:

Aziz ve muhterem cemaat-i müslimîn!

Muhterem kardeşlerim!

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* hazretleri buyuruyor ki;

Tamâmu İslâmiküm edâu'z-zekâh.

Sadaka Resûlullah fî mâ kâl ev kemâ kâl.

“Müslümanlığınızın tamamı, yüzde yüz, tam, eksiksiz, mükemmel, en üstün şekilde olması zekâtı ödemektedir!”

Zekât denilen bir farz, bir borç, Allah'ın kullara yüklediği bir vazifesi var, bir ibadet var ama bildiğimiz ibadetler gibi değil!

Namazda *Allahu Ekber* diyoruz; kıyam, kıraat, rükû, sücut, tesbihât, tekbirât, teh-lilât, dualar vs. ama zekât da bir ibadet: Kesenin ağzını açıp para vermek, malı varsa

malın bir kısmını vermek! Peygamber Efendimiz bu hadîs-i şerifinde buyurmuş ki;

“Sizin Müslümanlığınızın tamam olması, yüzde yüz, gerçek, mükemmel olması için zekâtı ödemeniz lazım. Müslümanlığınızın tamamı zekâtın edasıdır. O ödenmediği zaman tamam olmuyor.”

Bu nasıl bir toplumda söylenmiş?

Gidenler görmüşlerdir, Suudi Arabistan sıcak bir memleket; çöl, ot bitmez, yağmur yağmaz, hayat şartları zor, su kolay bulunmaz... Bolluk bereketlik bir yer değil, bizim memleketimiz gibi değil! Ama insanlar burada yaşamışlar, mahrumiyet bölgesi olmasına rağmen Allah en sevgili kulunu oraya peygamber göndermiş.

İslâm o en gayrimüsait olan şartlar altında en fakirâne muhitte doğmuş, gelişmiş, yetişmiş. Bütün cihana orada ekilen İslâm fidanı büyüyüp kocaman bir şecere-i mübâreke olmuş, bütün cihanı gölgesi altına almış, bütün meyvelerinden asırlar boyu bütün insanlar istifade edecek kadar muhteşem bir mübarek ağaç haline gelmiş.

a. İslam'ın Güzellikleri Diğer Dinlerle Karşılaştırıldığında Anlaşılır

Fakat İslâm'ın, ibadetlerin güzelliklerini mutlaka bahis konusu etmemiz, bu güzellikleri anlamak için de başka dinlerin durumu nedir, onları bilmemiz lazım.

Başka dinlerde durum nasıldır? İnsanlar ne tür ibadet ederler, Allah'a nasıl tapınırlar, neler yaparlar?.. Onları bilmek lazım! İslâm'ın ibadetlerinin ne kadar derin mânalı olduğu, ne kadar mükemmel hedeflere yönelmiş, insan toplulukları için ne kadar faydalı, ne kadar kurtarıcı olduğu, ne kadar şahane olduğu o zaman anlaşılacak. Her şey zıddı ile zahir, olur demişler: Varlık yoklukta belli olur. Evde bolluk varken çoluk çocuk yemeğin kıymetini bilmez ama üç gün aç kalsa aç kaldığı zaman duvarları kemirmeğe başlar. Yoklukta yemeğin kıymetini anlar.

Hastalanır, dişi bile ağrırsa inim inim inlemeye başladığı zaman sıhhatin ne kadar kıymetli olduğu anlar. Sıhhatin kıymeti gidince, yokluğunda anlaşılıyor. İhtiyarlayınca gençliğin kıymetini anlar, fakirleşince zenginliğin kıymetini, elindeki paranın pulun kıyme-

tini anlar. Gider kumarda harcar, beş parasız kalır, burnu yerde sürter, o zaman anlar; “Vay be, tüh yahu, hay Allah... O elimdeki fırsat neymiş, ne boş yere harcamışım, har vurup harman savurmuşum...” filan der.

İslâm var, başka dinler var: İkisini mukayese ettiğin zaman, herhangi birisini bir numune, bir kesit olarak ele aldığın zaman, o zaman zıddı ile anlaşılacak! İslâm’ı, alalım; Japonların güneşe tapma dinini, Şintoizm’i alalım: Ya güneşe tapılır mı aptal adam! Senin zerre miktarı aklın yok mu? Gökyüzünde milyonlarca güneş var yahu dangalak! Hiç mi medeniyet görmedin, hiç mi mürekkep yalamadın, hiç mi kafanı çalıştırmazsın? Senin aklın sadece para kazanmaya, ticaret yapmaya mı yeter?..

Bırakalım onları, Hintlileri alalım: Öküze tapıyorlar. Tuh sana, yazıklar olsun be! Utanmaz arlanmaz, sıkılmaz, terbiyesiz, ahmak adam! Öküze tapılır mı?

Yahu biz onun derisinden pabuç yapıyoruz da üstüne basa basa geziyoruz, kösele ayakkabılar onun derisinden oluyor. Hiç o

kadar aklın yok mu yahu? Hâlâ tapınıyor, hâlâ tapınıyor...

Hristiyanlar; Amerikalılar, Avrupalılar, İngilizler filan dangalak, aptal adamlar! Hz. İsa'yı tanrı diye kabul ediyorlar, tapınıyorlar.

Peki tarihte Hz. İsa'dan önceki kavimler ne olacak?

Ayıkla pirincin taşını, hoppala!

Hız. İsa gelmeden evvel ne olacaktı?

O zaman Hz. İsa yoktu! Senin bu kadar mantığın çalışmıyor mu, hiç mi aklın yok?

Var ama yok. Ona akıl denmez ki!

İslâm bir kere bize Allah'ın varlığını anlatıyor.

Kâinatı yaratan âlemlerin Rabbi ile Kur'ân-ı Kerîm'de hemen ilk sayfada hemen O'ndan haber alıyoruz:

el-Hamdü lillâhi Rabbi'l-âlemîn. "Âlemlerin Rabbi olan Allah!.."

Sayırsz âlemlerin Rabbi, Tarifin güzelliğine, kullanılan kelimelerin harikalığına bak!

el-Hamdü lillâhi Rabbi'l-âlemîn, bütün dinleri yener! Hepsini siler süpürür, diskalifiye eder, hepsini yarışın haricine atar.

el-Hamdü lillâhi Rabbi'l-âlemîn, sözünü duyanın İslâm'ın mükemmelliğini anlaması lazım. Bir âlem düşünmüyor, bir dünya, bir güneş sistemi, bir galaksi düşünmüyor; "Âlemlerin Rabbi" diyor.

Ne zaman diyor?

1400 yıl evvel demiş. Atom çağı geldikten, füzeler göğe fırlatıldığı zaman denmemiş ki! O zamandan söylenmiş. Âlemlerin Rabbi inancı böyle güzel, ibadeti öyle güzel, orucu şöyle, haccı böyle güzel... Bunların güzellerinden bir tanesi de zekât!

Para vermek de ibadet, malî bakımdan bir şeyler yapmak da ibadet. Şu anlayıştaki eskimezliğe, güzelliğe bak: Para vermek de ibadet! Ne kadar güzel, insanın emeğini nasıl değerlendiriyor!

Bu adam bu parayı nasıl kazandı?

Ter döktü; tarlada çalıştı, çift sürdü, harman savurdu, ıhladı, uğraştı, didindi... parayı kazandı.

O zahmetleri nasıl değerlendiriyor?

O zahmetlerden götürüp bir hayır parası verdiği zaman onu ibadet sayıyor! Ne kadar mkemmел, ne kadar hakkaniyetli, ne kadar güzel bir din!

Ötekiler ne yapıyor?

Putun karşısına geçiyor, bir şeyler yapıyor. İbadet ettim, diyor, yallah, ık git...

Pazar günü gidiyor; sıralara oturuyor, koro dinliyor; tamam boşaldı, tatmin oldu, her şey bitti. Tamam, kalkıp gidiyor...

Öyle şey mi olur yahu? Gel bakalım, dur bakalım, bir hesap ver bakalım:

Sen parayı kazanıyorsun, insanlara karşı görevlerini yaptın mı?

řu Ortodoksların hıristiyanların gaddarlığına bakın: Bizim bildiğimiz zamandan beri Yugoslavya vardı, biz ihtiyarladık gittik. Yugoslavya'da senelerce beraber yaşamışlar. Herkesin malı mlk var, evi barkı var, işi gücü var; komünizm gelmiş ezmiş, asmiş, kesmiş... Bir denge kurulmuş bir şey var.

Sonra ne oluyor?

“Ortaklığı bozacağız!”

Yedi tane devlet var, herkes kendi başının çaresine baksın! Sırbistan, Karadağ, Hırvatistan, yukarıdaki Slovenya vs.

Ondan sonra ne yapıyor?

Adam yıllar yılı komşu olduğu ve bir denge kurulmuş, bir sükûnetin sağlanmış olduğu yerde ötekisinin malına saldırıyor, toprağına, canına saldırıyor, canına kastediyor!

b. Osmanlı'nın 7 Asır Başka Dinleri Bir Arada Tutması

Bu kadar vahşet, bu kadar yabanîlik, bu kadar hayvanlık olur mu? Bizde hiç hıristiyan yok mu, biz istesek yapamaz mıyız? Biz hıristiyan kesmesini bilmez miyiz? Bıçak kullanmasını mı bilmiyoruz?!..

Ama eman vermişiz, bizim memlekette duruyor. “Tamam, sana bir şey yapmayacağım, gel.” demişiz, eman vermişiz.

Herifler yedi asır durmuş, dedelerimiz kesmemiş. Padişah kesmeyi düşünmemiş de;

“Ya müslüman olsunlar ya benim memleketimden gitsinler, ben böyle tebaa istemiyorum!” demiş. Şeyhülislâm karşısına dikilmiş:

“Olmaz, kimseye dokunamazsın!” demiş.

Canı tehlikeye girmek pahasına;
“İslâm’da böyle bir şey yok, kimsenin hukukuna [karışmak] yok!..” demiş.

Nerede İslâm nerede öteki dinler?

Bir de Allah’a kulluk ettiği iddiasında,
güya Allah’a hizmet ettiği iddiasında...

Yahu durup duran insanı kesmekle insana hizmet mi olur?

Nerede İslâmî zihniyetin güzelliği nerede ötekisinin çirkinliği, oradan anlayın!

Şu camiye gelirken insan kapısının merdivenlerinden başını kaldırdığı zaman hayran kalıyor. Büyük bir ibadethâne; üstünde de bir katlar var, bir şeyler var, daha görmedik gezmedik ama büyük emek sarf edilmiş.

Bunu kim yapıyor?

Arazisini bir hacı amca verdi, Allah razı olsun. Öteki parasını da senin benim kadar malî durumu olan kardeşler çıkartıp veriyor. İşte oluyor; işçi olan, ziraatçı, esnaf olan kardeşler veriyor. Kıtı kıtı toplanıyor, oluyor.

Vereceğiz! Allah'ın dininin bize verdiği ahlâk, duygusal yapı bu: Vereceğiz!

Evet para senin paran, tamam. Sen bunu helalinden kazandın, istediğın gibi yiyebilirsin...

Yiyebilirsin ama Allah; "Benim emrim! Fakire de birazını vereceksin!" diyor, öyle istiyor, öyle emrediyor. Ben size "Ya ben kazandım, kimseye vermiyorum." diyecek bir insana karşı haklılığını şöyle birkaç soruyla Allah'ın izniyle ortaya çıkartacağım.

Sen bu hayatı kendin mi aldın? Kendini kendin mi meydana getirdin? Kolunu, gözünü kulağını, dilini dudağını, beynini, kalbini sen mi yaptın? Kendin mi kazandın? Parayla mı kazandın yoksa gittin atölyede kendin mi yaptın, kendini kendin mi yaptın?..

Hayır!

Kim yaptı?

Allah yarattı. Bu hale gelinceye kadar yediğın nimetleri, teneffüs ettiğın havayı, yerden biten tohumu, ağaçtan yetişen meyveyi, kavunu, karpuzu, küçücük çekirdekten koca koca kavunları vs. sen mi yaptın?

Hayır, Allah!

Şu kadarcık bir tohum atıyorsun, vermezse vermez. Veriyor, kat kat veriyor: Bir tohumdan 700 tane veriyor, daha fazla veriyor, yıllar boyu, ömür boyu veriyor. Gıdaları hazırlamak senin işin değil, hayatı sürdürmek senin işin değil, vücudu teşkil etmek, meydana getirmek, imal etmek senin işin değil!

Kimin işi?

Yaratanın, *Rabbü'l-âlemîn*in işi, âlemlerin Rabbinin eserisin, mahlûkusun, yaratığısın!

Seni kim yarattı?

Allah yarattı!

Küçük çocuk bile biliyor, bebek konuşmayı öğrendiği zaman; “Seni kim yarattı?” diye sorulduğunda “Allah yarattı.” diye biliyor ve bunu herkes böyle demek zorunda, başka türlü bir çaresi yok. Kendisini yapmadı.

“Hocam vallahi benim ne kendimi yapmak kendimi meydana getirmek şöyle dursun, anam bana süt vermeseydi bebekken bir gün bile yaşayamazdım...”

İkinci gün haydi insanın cesedini bir kese kâğıdına koyup bahçeye gömerlerdi Allah neler neler, ne sebepler yapıyor da insan bu hâle geliyor.

Peki, sen bunca zenginliği nasıl kazandın?

Allah veriyor. İnsana rızkı da Allah veriyor, senden daha çok çalışan insanlar oluyor, bir talihsizlik, bir felaket, bir afet oluyor; kazanamıyor. Senin işin bir rast gidiyor, köşeyi dönüyorsun. Tarlanın yanından bir yol geçiyor, tarlanın fiyatı otuz misli fırlıyor; yoksul bir köylüken bir ağa oluyorsun.

Susuz köyünün yanından E-5 karayolu geçmeseydi o adamlar tarlalarını kime, kaç satarlardı?..

Şimdi hepsinde traktör, otomobil, kamyon, para pul; hepsi apartman yaptı.

Neden?

Allah "Yürü ya kulum. Durma, hadi bakalım, yürü ya kulum..." dedi. Yürüdü, oldu. Sana hayatı, vücudu, varlığı, sıhhati afiyeti, aklı fikri, imanını, zevki safayı, keyfi, güneşi, ayı, rüzgârı, yağmuru, bulutu... hepsini Allah

yaratmış, senin hizmetine vermiş. Rızkı da sana O vermiş, imtihan için “Kırkta birini de şu kardeşine ver.” diyor. Sana “Hepsini yeme, dur bakalım, biraz ağır ol.” diyor.

Ne olacak?

Kocaman bir tepsi senin önünde, iki elinle yemeye girişmişsin...

“Tamam, ye ama patlayıncaya kadar yeme, hem o sıhhatine aykırı. Biraz da şu fakir kardeşine ver.” diyor.

“Ne kadar vereyim?”

“Kırkta birini ver, yeter.” diyor.

Bre insafsız! Kırkta birini vermekten de mi yüksünüyorsun? O da mı zor geliyor?!.. Böyle akıl, böyle mantık, böyle insaf, böyle alışveriş, böyle pazarlık olur mu? Böyle kulluk olur mu? Bunca nimete böyle karşılık olur mu? Allah’ın emrine böyle itiraz olur mu?

“Bana ne, zekât vermem; ben kazandım...”

Tuh sana, yazıklar olsun! Sen hayatı hiç anlamamışsın. Görürsün, göreceksin; sen işi hiç anlamamışsın!

Yahu kırkta birini istiyor: Otuz dokuz tanesi senin olacak, bir tanesini yanındakine, fukaracığa vereceksin!

Bir hanın yanından geçiyorduk, bir arkadaş bana dedi ki;

“İsrail-Arap harbi başladı. Kodaman Yahudiler -bunu bana söyleyen onların yanında çalışıyordu- hanın şurasında toplandılar. ‘İsraili Yahudi kardeşlerimizle Araplar harbe başladı, ne yapalım?’ dediler. İstanbullu Yahudiler -Türk Yahudileri, Türk vatandaşı T.C. vatandaşı Yahudiler- toplandılar yardım edecekler.”

Nasıl yardım edecekler?

Tüm imalatlarına, tüm mamullerine orada yüzde on zam yapmışlar. Ertesi gün buzdolabı yüzde on daha pahalı, çamaşır makinesi yüzde on daha pahalı, deterjan, iplik, tavuk yüzde on daha pahalı; zaten her şeyin tekeli ni hazırlamışlar!

Sen bu memleketin sahibi misin?

“Sahibiyim.”

Vay babam vay, inşaallah olursun, bir gün gelir olursun inşaallah! Atı alan Üsküdar’ı

geçti de senin dünyadan haberin yok! Sen pinekle daha buralarda, sen burada ancak toprağa bağlı bir esir gibisin; kaymağını yiyenler, sömürenler başkası!

İsraili kardeşlerine keyfî olarak para gönderecek, yüzde onu senden alıyor; senin haberin yok! Sen müslümansın, ihtiyaç maddesini ondan alıyorsun, yüzde on zam yapıyor. “Niye yaptı?” diye soramıyorsun. Boykot yapamıyorsun; yüzde on paranla Arap müslümanına karşı İsraili Yahudiyi destekledin sen!

“Yok, hocam ben desteklemedim.”

Farkında değilsin, sen ayakta uyuyorsun! Farkında değilsin; İsrail’i destekleyen sensin, benim, hepimiziz. Bütün İslâm âlemi!

Kafam kızdı, geçen dergide yazdım:

Bir müslüman bir gayrimüslimin parasını, malını alıyorsa, ona para kazandırıyor, küfre yardım ediyor. Besbelli bir şey bu; onu kazandırıyor, Japon’u, Almanı kazandırıyor; Alman da kazanılan paralardan semiriyor, azıyor, kuduruyor. Sonra PKK’ye karşımızda katliam yapsın diye uçak dolusu katliam malzemesi gönderiyor, silah, cephane gönderi-

yor. Sen Fransız'ın malını mülkünü, imalatını alıyorsun; o da uçakla Diyarbakır'a [cephane] gönderiyor.

Sen müslümandan alacaksın!

Benim alacağım şey ne olacak, benim birisine kazandıracacağım paradan ne olur ama vallahi ben çarşıya pazara çıktığım zaman el açıp dua ediyorum:

“Yâ Rabbi! Beni bir müslümanla alışveriş yaptır, benim paramdan bir müslüman kazansın. Beni iyi bir kimseyle karşılaştır.” diyorum.

Bazısının da adı Ali, Veli oluyor ama kendisi deli oluyor. Adı öyle oluyor ama kendisi oynatmış oluyor, zıpır, çığırından çıkmış, İslâm'ın çizgisinden sapmış, imanını kaybetmiş oluyor. Benim param ona da gitmesin!

Ne yapacağım o zaman?

Has kardeşimi, müslüman kardeşimi arayacağım, onun imalatını alacağım. Tuvalet sabunuymuş söyleymiş böyleymiş, hepimiz yüzümüze gözümüze, elimize ayağımıza domuz yağını sürünüyoruz. Gidip de Avrupa'dan gelme donyağıyla yapılmış sabunu kullanaca-

ğıma gideceğim zeytinyağlı sabun alacağım. Yabancı maddelerden yapılmış şunu bunu, margarini alacağıma kendi halis yağımı alacağım.

Almanya'dan gelen malzemeyle yapılmış sıhhate zararlı gıdaları torba torba alacağıma gideceğim Malatya'nın malını alacağım, Elazığ'ın malını alacağım. Kayısıyı alacağım.

Avrupalılar fındığı hemen alıyorlar. Fındığı sen ye mübarek! Fındık çok faydalı bir şey; insan haftada veya günde bir avuç yerse kalp hastası olmazmış, şöyle şifalıymış öyle şifalıymış. Her şeyi bildikleri için tilki gibi kulaklarını kabartıp alıyorlar. Sana, damarların dolsun diye margarin yedirtiyor.

Sen tereyağını niye yemiyorsun? Sütü niye içmiyorsun? Niye bir inek beslemiyorsun?..

Gandi uçakta bile keçisini yanında gezdirmiş. "Süt istedim." deyince şır şır sağıyorlar, Gandi'ye hazır süt ikram ediyorlarmış. Adam böyle düşünüyor. Adam;

"Süs bitkisi kullanacağınız yerde evde saksıya domates ekin, domates yiyin!" diyor.

c. İslam'a Düşmanlık Edeni Boykot Etmeliyiz

Biz de gidiyoruz bilmem kaç yüz bin lira para vererek bilmem nereden gelmiş süs bitkisini alıyoruz, salonda duruyor. Tamam, olubitti. Dışarıya para vermeyeceksin, dışarıdan bir şey almayacaksın, kendi işini kendin göreceksin; kendine kazandıracaksın. Zarar vermesin diye başkasına zırnık koklatmayacaksın. Mesela geçen gün kardeşlerimiz diyor ki;

“Sırlara boykot ilan edelim!”

Doğru!

Hepimiz; “Kim İslâm’a, bize düşmanlık ediyorsa onun malını almayacağız!” diyebilmeliyiz. Şıp kesilmeli! 60 milyonun kullandığı bir şey alınmadığı zaman adam kuyruğu kısılmış köpek gibi dolaşmaya başlar, önünde yaltaklanmaya başlar. “Affet, kusura bakma, söyle böyle...” der. Silah atmaya lüzum yok, kurşun atmaya lüzum yok; yola gelir. Ama öyle yapmıyoruz.

İsraili, malına yüzde on zam yapıyor; kendi kardeşine yardımını oradan yapıyor.

Sen ne yapacaksın?

Senin yüzde on zam yapacak bir üretimin yok. Bütün sene uğraşıyorsun, mahsulü alıyorsun yüzde on, yüzde yirmi, yüzde otuz, yüzde kırk kesiyorlar; sana emeğinin karşılığını bile vermiyorlar. Kıt kanaat. Sen değil öyle zam yaparak satmak, hakkıyla bile satamıyorsun.

Adam öyle tröstler kurmuş ki dünya üzerinde, dünya pazarında senin yüzde yüzlük [ürününü] yüzde kırka alıyor. Senin canına okuyor, seni sömürüyor. Sen malını hak ettiğinden yüzde altmış daha ucuza sattığın zaman o seni yüzde altmış sömürmüş oluyor. Sen onun farkında değilsin!

“Kerata, sen benim malımı almazsan ben de senin malını almam.” diyebiliyor musun? Bizden bir gemi dolusu mal gidiyor, onlardan bir kamyonet dolusu küçük bir şey geliyor. Hepsi kerli ferli Mercedeslerde, BMWlerde lüks arabalarda geziyorlar; sen burada çamurun içindesin, pabucun çamurda kayboluyor, yapıştı nereye gitti şu benim pabuç filan diye arıyorsun. Şimdi malına zam yapamazsın ama İslâm’a da hizmet etmen lazım.

Aklıma ne geldi:

“Ben yüzde on daha fazla çalışacağım, kazancımın yüzde onunu İslâm’a vereceğim!” dersin. Ne yapalım; madem ırgatız, işçiyiz, madem zahmete alışmışız; “Yüzde on zahmet daha fazla yapacağım, zahmetime zam yapacağım o yüzde on zahmetimi İslâm’a vereceğim!” diyebiliriz. Madem yahudi öyle yapıyor, yahudi daha kurnaz yapıyor ama ne yapalım, biz de kurnazlaşacağız, biz de o oyunlara düşmeyeceğiz ama biz de gayretimize yüzde on zam yaparız, yüzde on zamlarla hepimiz İslâm’a yüzde on fayda sağlarız.

Bak nasıl fukaranın parasıyla koca eserler ortaya dökülüyor. O zenginler de verse gökdelenler yaparız.

İngilizler *Skyscraper*, “göğü tırmalayan binalar” diyorlar. Göğe çıkmış, göğe batıyor, orayı tırmalıyor. Şuurumuz tamam olsa öyle yaparız.

Dün Sancak bölgesinden Yugoslavya’nın bakanı bizim eve geldi, konuştuk. Burada diyor Saraybosnalılar hiç ilgisi yok, Boşnaklar oradan göçmüş gelmiş buraya bir iki gün misafir etmişler, çağırmışlar; ondan sonra on gün hiç peşini aramamışlar. Ya sizin ülkeniz-

den bakan gelmiş, sizin hemşeriniz, orada harp oluyor darp oluyor; bu adamlarını başı dertte. Sırplar şehirleri çeviriyorlar, yakaladıklarını öldürüyor, Drina nehrine, Sava nehrine atıyorlar; yaptıkları bu!

Adam senden bir şey isteyecek, sonra buraya geldi. Bu adam ne yer ne içer?..

Nasreddin Hoca'nın hikâyesini biliyorsunuz:

Ramazan'da bir köye vaaza gitmiş, vaaz etmiş. Bir gün geçmiş, iki gün geçmiş, üç gün, dört gün geçmiş; vaaz ediyor, Hoca bilgili filan diye herkes memnun... Bir tanesi gelmiş:

“Hocam, bir soruyu merak ediyorum. Hz. İsa gökte ya, acaba o orada ne yer ne içer?”

Nasreddin Hoca'nın da kaç gündür burasına gelmiş:

“Bre insafsız! O, Allah'ın peygamberi! Allah'ın lütfuna ermiş, Allah onu göğşe çekmiş, orada Allah'ın ikramına mazhar; sen onun ne yiyeceğini ne içeceğini düşünüyorsun da ben burada kaç gündür fukaracık hocayım. Bakkal kasap yok, evim barkım yok, burada benim halimi hiç düşünmez misin?..” demiş.

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

İslâm'ın ve müslümanların çok yardıma ihtiyacı var. Elhamdülillah biz sıhhatteyiz, daha çok çalışırız.

Yüzde on zam ne demektir?

Sekiz saat çalışıyoruz, bir saat daha çalışırsak yüzde onu bile geçer, yüzde on iki buçuk eder. Demek ki 45 dk. daha çalışacağız. 45 dk. daha çalışırsak yüzde on birikim olacak! Fakir de yoksul da olsak, teknolojik bakımdan geri de olsak, imkânlar bakımından mahrum da olsak hepimiz bu şuurda olduk mu yarın öbür gün burayı Amerika'dan güzel hale getiririz.

Vallahi ben New York'u beğenmedim. Sizde yeminle söylüyorum, gittim gördüm. Manhattan'ı da gördüm, gökdelenleri de gördüm; yukarıya da çıktık aşağıya da indik, hepsini gördük. Pis pasaklı bir şehir. İğrendim, hoşuma gitmedi, beğenmedim Amerika'nın meşhur New York şehrini hiç beğenmedim!

Biz onları geçeriz yahu! Yeter ki azmedelim, gayret edelim. Nasıl Almanya darbeyi yedi, Nürnberg, Berlin, Münih şehirlerine

yağmur gibi bombalar yağdı. Taş üstünde taş, gövde üstünde baş kalmadı. Hepsi gümbürtüye gitti.

Sonra ne oldu?

Adamlar dişlerini sıktılar, bir şey demediler. Yahudi Amerika'ya sırtını dayamış olduğu için hâlâ Yahudi'ye her yıl bilmem kaç milyon mark vergi de veriyorlar. Harpte de Amerikalı'ya yenilmiş olduklarından yahudiye her yıl muazzam miktarlarda da vergilerini veriyorlar. Hatta dış işleri bakanları Yahudistan'a, Kudüs'e, Tel Aviv'e vs. gitti de adamlar hakaret ettiler, böyle bir şeyler yaptılar.

Adamlar Yahudi'ye kızdıkları halde yahudileri fırınlarda yaktıkları, öldürdükleri halde yahudiye de para verdiler; Amerikalıya da eyvallah dediler. Uğraştılar, çalıştılar; kendilerinin yapamayacağı kadar iş hacmi ortaya çıkarttılar. Bizden de işçi, işgücü istediler; biz de gittik bizim kardeşlerimiz de gitti, uğraştılar, çalıştılar...

Kaç yıl çalıştılar?

İkinci cihan harbi 1944-45'lerde oldu. 50 yıl olmadan istilaya uğramış olan ülkelerini

[ihya ettiler]. Rus'a rüşveti verdiler, "Al parayı, def ol git buradan!" dediler. O da şu kadar milyar markı aldı. O rüşvet üzerine Doğu Almanya'yı bıraktı gitti. Berlin'in utanç duvarları yıkıldı, Berlin birleşti, Doğu Almanya, Batı Almanya birleşti; Almanya yarım karpuzken oldu kocaman bütün kabak oldu. 45 yıl çalıştılar, bu işi bitirdiler.

Bizim birinci cihan harbinde koca Devlet-i Âliyye-i Osmaniyyemiz hücumu uğradı, mağlup olduk, yıkıldık vs.

Kaç yıl geçti?

1920 senesini esas alalım, 72 yıl geçmiş, kaç nesil geçmiş biz hiçbir şey alamadık! Boyuna "Kıbrıs'ı ver, petrol bölgelerini ver, Ermeniler'e yer ver, Rumlar'a, Gürcüler'e yer ver, ver Allah'ım ver..." diyorlar. Bizden boyuna istiyorlar.

Niye biz alamadık?

Daha fazla çalışacaktık! Ben Almanya'da 1976 senesinde altı ay çalıştım. Kütüphanelerde görevim vardı, resmen gitmiştim. Altı ay Münih'te kaldım, çalıştım. Bizim küçük de

ilkokul çağına girmişti, orada *Turken schule*-ye ilkokula yazdırdık, ilkokula gidiyordu.

İlkokula ne zaman gidiyordu?

Güneş doğmadan, daha ortalık kararmış haldeyken gidiyordu. Ortalık kararmışken!

İşçiler ne zaman BMW fabrikasına gidiyorlardı?

Sahur vaktinde, daha sabah namazını evlerinde kılacak vakit olmadan gidiyorlardı, akşam camide görüşüyorduk:

“Nasılsın Muhsin, nasılsın Ahmet, nasılsın Mustafa...”

Vallahi bugün bantta çalıştım hocam; öldüm, kaldım, bittim, bantta turşum çıktı.

Üretim bandında önüne gelen imalatın bir parçasına üç beş parça ekleyip kısa bir zaman içinde tıklar tıklar onu yapacak, ötekisinin önüne gidecek; bant böyle çalışıyor. Dalga geçemez, atlatamaz, gevşetemez, duramaz. O bant hareket ederken önündeki motorun orasına burasına onun takması gereken parçaları takıp işi bitirmesi lazım.

Adam göz açtırmıyor. Irgat gibi çalıştırmak ne kelime, ne gibi çalıştırıyor dersiniz artık öyle çalıştırıyor. Makine gibi çalıştırıyor; portakalın kabuğunu sıktıktan sonra atar gibi, bizim kardeşimiz akşama, sıkılmış portakal kabuğu gibi camiye geliyor. Hâli, dermanı yok; Ramazan böyle, bayram seyran böyle. Çalıştı çabaladı, kazandılar. Bu dünya hayatı için; kendi milliyeti, kendi vatanı, kendi devleti için herkes bir şeyler yapıyor.

Ama biz daha yüksek duygulara sahip insanlarız; bu işleri Allah rızası için yaparız, yapacağız. Allah rızası için mal da verilir. Zekât demiş, zekât verilir daha fazla istese daha fazlası verilir, can bile verilir. Allah isteyince, Allah farz kılınca, cihat deyince mal da verilir, hepsi verilir, olur biter.

Onun için bizim eksik olan tarafımızı size hatırlatmak istiyorum:

Mademki “İslâm’ın tamam olması zekâtı ödemekle!” diye karşımıza hadîs-i şerif geldi; biz zengin değiliz.

Biz bugün sempozyum yaptık, yaptığımız faaliyetleri tanıttık, gözden geçirdik; konuşmacılar konuştu, akşama kadar kafamız kazan

gibi oldu onun için kafama büyük sarık giydim... Güzel faaliyetler ama hepsi para istiyor.

Çok çocuklu bir baba gibiyiz bütün çocuklar sabahleyin gelip de "Baba bana para..." dediği gibi bütün şirketler para diyor, bütün camiler, bütün Kur'ân kursları para diyor. Bütün civar ülkeler bizden yardım istiyorlar; "Para verin silah alalım, kaleşnikof 500 bin markmış, kaleşnikof alalım. Bilmem ne yapalım şöyle yapalım, böyle yapalım..."

Abhazya bizden yardım istiyor, Kafkasya, Nahcivan, Sancak bölgesi Kosova bölgesi bizden yardım istiyor... Arnavutluk'un Genelkurmay başkanı bize geliyor.

Ne demek istiyor?

"Aman etmeyin eylemeyin, bizi destekleyin. Bu Sırplar azgın kuduruk, bize de gelecekler, bize de saldıracaklar; bizi koruyun. Bize biraz destek olun, bir yerden destek yok!" diyor.

Avrupa devletleri Yugoslavya'nın etrafını içeriye silah girmesin diye ablukaya almışlar.

Yahu řu ablukayı kaldırın! Sırp zaten dñnyanın silahı en bol ordularından birisi, kepaze! Bırak da biz de kardeşlerimize silah gönderelim.

Ambargo Sırp'a mâni olmuyor, benim kardeşimin Sırp'ın karşısında ezilmesine sebep oluyor ve bu oyunlar bizim gözümüzün önünde cereyan ediyor. Ben dedim ki;

Kaddafi size yardım etmiyor mu?

Tam karşınızda! Onlar üçüncü dünya ülkeleri oldukları için üçüncü iki bloktan Rus bloğundan ayrı oldukları için eskiden iyi münasebetleri vardı.

Adam acı acı güldü, heyecanlı heyecanlı konuştu; "Hep ülkesine Kaddafi Sırpları çağırıldı. Onları orada çalıştırıp zengin etti." dedi.

İş verirken, iş gücü isterken bile Kaddafi adam olsaydı kimse de gık demezdi. Yugoslavya'dan müslümanı çağırırdı, müslümanı zengin ederdi. Bak adamın içi nasıl dertli! Bana böyle dert yandı.

d. Mahkeme-i Kübra'dan Önce Kendimizi Sorguya Çekmeliyiz

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Onun için Allah bizden Müslümanlığımızı ne derecede yaptığımızı âhirette soracak. Bir mahkeme-i kübrâ, bir sorgu sual var. Sorgu sual kabirden başlıyor, mahkeme-i kübrâda da insanlar çok terleyecek. Dünya başına dar gelecek. O korkunç gün gelmeden;

Zinû a'mâleküm kavle en tûzenû.

Amelleriniz amel terazisinde âhirette tartılmadan siz bu dünyadayken bir tartın bakalım kârda mısınız, ziyanda mısınız?

Ve hâsibû enfüseküm kable en tuhâsebû.

“Mahkeme-i kübrâda hesaba, sorguya çekilmeden evvel siz burada kendinizi sorguya suale çekin!”

Cenneti kazanmak için ne yapmak gerekiyorsa çalışın, cehennemden paçayı yakayı kurtarmak, cehenneme düşmeden, sırat köprüsünden kaymadan, cehennemin çengellerine takılmadan hatta sıratı yıldırım gibi hatta kuş gibi uçarak geçmek için ne yapmak gerekiyorsa onun çaresine bakın!

Çünkü orada cehennemın çengelleri olacakmış, ağır aksak yürüyeyim derken takılacakmış ve insanlar cehenneme düşeceklermiş.

Allahu Teâlâ hazretleri bize uyanıklık versin, şuur versin.

Bir de dünya için çalıştık, nefis için, kendimiz için, evdeki çoluk çocuk için çalıştık vs. biraz da İslâm için çalışalım. Sekiz saat çalışıyoruz, dokuz saat çalışalım. Mesai isteyelim dokuzuncu saatin parasını, yüzde onunu getirelim İslâm'ı kalkındırmaya verelim, cihada, hayra verelim; müslümanların bu perişanlığı gitsin.

Avustralya'dan uçağa bindik, hacca gideceğiz: Uçak Filipinler'e Manila havaalanına uğradı; öteki uçak gelecek, ona bineceğiz gideceğiz diye bizi orada bir otelde beklettiler. Bizim arkadaşların bir-iki tane daha önce o yollardan geçmiş, bilgisi var; kayboldular.

"Yahu Refik nerede, falanca nerede, filanca nerede..." diye sorduk. Neden sonra geldiler, ağlıyorlar. Sakallı hacı adamlar ağlıyor:

“Hocam, bu Manila’da müslümanlar var; öyle fakir, öyle perişan ki... Camiye gittik, zekâtlarımızı onlara verdik ama yüreğimiz parçalandı, kendimizi tutamadık, ağladık!” dedi.

Nedir bu müslümanların her yerdeki perişanlığı? Biz nerede müslüman var onu da bilmiyoruz da!.. Filipinlerde de Manila’da varmış, Endonezya’da da varmış, Malezya’da zaten var, Seylan’da var, Hindistan’da, falanca yerde var...

Nedir bu müslümanların çektiği, nedir bu müslümanların birbirine ilgisizliği, vurdumduymazlığı, birbirlerinden habersizliği, birbirlerine merhametsizliği, nedir bu müslümanların beceriksizliği?!..

Bunu oturalım bir konuşalım, düşünelim! Namaz kılmakla iş bitmiyor, vallahi bitmiyor, bitmez! İnsan namaz kılmakla kurtulmaz, kurtulmayız! Birçok şeyleri düşünmek zorundayız!

Ben bir tarikatın bir mümessiliyim, şeyhiyim; gidip bir yerde, bir camide dışarı çıkmamak da rahat bir şeydir. İnsan oturur, ibadet eder; Kur’an öğrenir, öğretir vs. ama bin

bir türlü işle uğraşıyoruz: Vakfımız, şirketimiz var, mecmuamız var...

Bunları neden yapıyoruz?

Korkuyorum, hem âhirette sorgu sual var ondan korkmak lazım hem dünyada müslümanların gidişi iyi değil! Müslümanların gidişi iyi değil, bizim de Türkiye'nin gidişi de iyi değil, çok çalışmamız lazım. Kesenin ağzını açmamız lazım.

“Hocam, kesenin ağzını açsak kapasak ne olacak; içinde para yok ki?”

Madem günlük yevmiye kazanıyorsan, dokuz saat çalış; dokuz saat çalışırsan yüzde on iki buçuk ediyormuş, on saat çalışırsan yüzde yirmi fark ediyor. Sekiz saatin yerine on saat çalışsan yüzde yirmi fark muazzam bir fark eder. Herkes kazancından yüzde yirmi kadar bir miktar ayırıp da İslâmî hizmetlere, cihatlara verse sokaklara süt döksen kedi-den evvel yalayacak gibi temiz olur, her taraf tertemiz olur. Süt döksen, bal döksen yalayacak gibi olur.

Onun için aklımızı başımıza alalım:

İslâm'ın tamam olması malî hizmetleri de yapmaktır. İbadetle; namazla niyazla, hacca bile iş bitmiyor. Asıl babayiğitlik -her şey para olduğundan- para ile oluyor.

“Benim param yok...”

Tamam, bir hafta burada yevmiye almadan çalış; o da bir şey. Veyahut,

“Memurum...”

Saat beşte bitiyor, trene biniyorsun; altıda buraya geliyorsun. Altıda Sincan pazarına git sekize kadar çalış, onun parasını getir!

İnsanda aşk olursa, İslâm'a hizmet şuuru olursa İslâm'a hizmetin önünde parasızlık da bir duvar teşkil etmez! Müslüman onu da aşar, her şeyi, her türlü müşkülü aşar; yeter ki kalbinde Allah'ın dinine hizmet etmek aşkı, Allah'ın rızasını kazanmak duygusu, fikri olsun, müslüman kardeşlerine merhameti olsun, onlara bir şeyler yapmak istesin.

Elin İngiltere'sinde müslüman olmuş İngiliz müslümanı bizden daha iyi hizmet ediyor. Biz kırk yıllık asırların müslümanı, babadan dededen, ecdattan, asırlardan müslüman biz;

hâlimiz çok statik, durgun verimsiz, çok kıraç!

Onun için Allah bize şuur versin. İslâm'ı her yönüyle en güzel tarzda yaşamayı, ifa etmeyi, yapmayı, müslümanlara faydalı olmayı nasip etsin. Dua edelim:

Allah müslümanları güzel hâllere getirsin, güzel günlere ulaştırsın, müslümanların ve İslâm'ın zaferini, izzetini, itibarını, hoş haberlerini şu kulaklarımız duysun. Güzel hallerini şu gözlerimiz görsün, içimiz sevinç dolsun. Allahu Teâlâ hazretleri bizi iki cihanda aziz ve bahtiyar eylesin. Allah cümlelerinizi cennetiyle, cemaliyle müşerref eylesin.

Bi-hürmeti esrâr-ı sûreti'l-Fâtihâ.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

30 Rebû'l-Evvel 1413 / 27.09.1992

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

